

den, vi her beskæftige os med, er naturligvis den værste.

Jeg skal derimod omtale de enkelte Bestemmelser i den højtærede Ministers nye Forslag, som dels ere Ændringer i det foreliggende Lovforslag, dels ere nye Forslag, og jeg skal tage dem i den Orden, som Skattens Beløb angiver. Det er nemlig ikke noget Forslag, der har Syn for noget andet end det pengelige, og det er derfor rimeligt, at man anlægger et rent pengeligt Syn derpaa; det er ogsaa den højtærede Finansministers Synspunkt, jeg skal altsaa følge ham deri.

Jeg skal begynde med de — hvad skal jeg kalde dem, Foretagender, eller Foretelser, det Udtryk vil jeg hellere bruge, som kun skulle give 5 pCt. af den Indtægt, de faa. Denne første Gruppe omfatter Koncerter, de skulle fremtidig kun beskattes med 5 pCt. Det er det samme, som de nu give, bortset fra, at der for udenlandske Musikere betales 10 pCt., hvad der nu bortfalder; for Fremtiden skal der overalt betales 5 pCt. Men dette Forslag om Koncerter findes mærkeligt nok i § 3, og der staar det paa en saadan Maade, at man egentlig skulde tro, det kun gjaldt Koncerter, der gives i Københavns Tivoli. Jeg begriber egentlig ikke, hvorfor Bestemmelsen om Koncerter er sat ind under, hvad der gælder for Tivoli. Det havde maaske været naturligere — men man skal ikke stille for store Fordringer til dette Lovforslags Struktur og Bygning, det skal jeg senere tillade mig at paavise —, om Koncerter havde faaet en Paragraf for sig selv og ikke direkte vare blevne sidestillede med Tivoli. Foruden Koncerter skulle for Fremtiden ogsaa „Oplæsninger, Recitationer o. lign.“ svare en Stempelafgift paa 5 pCt. Jeg vil gerne gøre opmærksom paa, at disse Ord: „Oplæsninger, Recitationer o. lign.“ findes aldeles ikke andetsteds i Lovforslaget. Saaledes som Lovforslaget er bygget, maatte man tro, at § 1 omhandlede alt det, hvoraf der skulde svares Afgift. § 1 har 3 Afdelinger. Den første omhandler Afgift af Teaterforestillinger, Koncerter, Cirkus- og Varietéforestillinger o. s. v., saaledes som det her staar opregnet. Den næste indeholder de mindre betydelige Fremvisninger af Panoramaer, Voksfigurer, Naturaliekabinetter, alt det, den højtærede Finansminister har hittet paa skulde falde ind under denne Lov. Og endelig have vi tilsidst i 3die Afdeling Koncerter og lignende musikalske Præstationer, der staa i Forbindelse med Beværternæring. Men

intetsteds i denne Opregning i § 1, der efter Lovforslagets Struktur skal omfatte alt, hvoraf der skal svares Afgift, staar der et eneste Ord om „Oplæsninger, Recitationer o. lign.“ Og jeg vil gerne tillade mig at spørge den højtærede Finansminister, hvad dette „o. lign.“ er, og hvorfor disse Præstationer nævnes her, naar der ikke tidligere har været Tale om dem. Jeg spørger, fordi jeg gerne vil vide, hvorledes det vil forholde sig i Fremtiden, naar dette Lovforslag bliver gennemført, hvad der vel ingen Tvivl er om, at det bliver. Der finder her i Byen hyppigt Oplæsninger Sted. Jeg vil gerne nævne et Eksempel, saa forstaar man det bedst. F. Eks. læser den udmærkede tidligere Skuespiller Emil Poulsen op sammen med sine Søner. Det er altsaa en Oplæsning, og af den skal der betales 5 pCt. — det antager jeg, at den højtærede Finansminister er enig med mig i. Men nu læser f. Eks. Professor Vilhelm Andersen „Jeppe paa Bjerget“ op og knytter nogle Bemærkninger dertil. Er det saa en Oplæsning, hvoraf der skal betales Afgift, eller ikke? Hvis Professor Vilhelm Andersen — der læser aldeles fortrinligt op, saa godt som nogen Skuespiller, saa det kan ikke anføres som Begrundelse for nogen Afgift, at det ikke er godt nok — nu læser „Jeppe paa Bjerget“ op paa Universitetet, hvad han er berettiget til som Professor og Doktor, skal der saa betales Afgift af denne Oplæsning? Hvis der ikke skal, hvorfor skulle saa Universitetsprofessorer og Doktorer være fri for en Afgift, som andre skulle betale? Alle Doktorer have Ret til, det ved den højtærede Finansminister saa godt som jeg, at faa et Auditorium i Universitetsbygningen overladt; det er den eneste Ret, saa vidt jeg ved, der er knyttet til den Titel af Doktor, som man faar efter sin Disputats. Hvis det altsaa er en Mand, der er Doktor, der læser op paa Universitetet, saa kan jeg dog ikke tænke mig, at Finansministeren vil komme og forlange Afgift deraf. Hvis Doktor Mantzius — det er rimeligt at tage ham som Eksempel — foretager en Række Oplæsninger paa Universitetet —, og han har jo ikke saa meget at bestille, at han ikke ogsaa godt kunde faa Tid til det —, saa vil jeg gerne spørge den højtærede Finansminister — for jeg vil gerne forstaa det —, om han saa skal betale Afgift. Jeg er klar over, at hvis han læser op udenfor Universitetet, skal han betale Afgift. Er det da Stedet, der gør det? Er det, fordi han gør det paa Universitetet, at han ikke